

Udvalget har ikke foretaget nogen afgrænsning af den kreds af sagsøgere, der skal kunne påberåbe sig reglen. Da baggrunden for særreglen først og fremmest er at beskytte danske borgere, under forudsætning af ensartede regler på området eventuelt tillige borgere i de øvrige nordiske lande, kunne det forekomme nærliggende, at man begrænsede reglens anvendelsesområde til det tilfælde, hvor disse står som sagsøgere. Reglen burde dog i givet fald også omfatte borgere i andre lande under forudsætning af, at danske statsborgere ved sagsanlæg mod vedkommende udenlandske lands statsfartøjer vil blive stillet på samme måde, som hvis sagen var blevet anlagt i Danmark. Vælger man en afgrænsning baseret på skadelidtes bopælsland, vil der imidlertid opstå praktiske problemer, hvor kredsen af skadelidte både rummer personer, for hvem ansvaret kan begrænses til 1976-konventionens begrænsningsbeløb, samt personer der vil være undergivet de højere ansvarsgrænser efter særreglen.

g. Efter konventionens artikel 10, stk. 1, er oprettelse af en begrænsningsfond som hovedregel ikke nogen betingelse for ansvarsbegrænsning. Dog kan en kontraherende stat i den nationale lovgivning gøre det til en betingelse for retten til at begrænse ansvaret, at der oprettes en begrænsningsfond ved en domstol eller anden kompetent myndighed. En række stater har fortolket 1957-konventionen således, at det kunne gøres til en betingelse for at begrænse ansvaret, at der oprettes begrænsningsfond. I konventionen fra 1969 om ansvar for skade ved olieforurening er det i selve konventionen gjort til en ufravigelig betingelse for begrænsningsretten, at der oprettes begrænsningsfond.

Efter den gældende danske sølov er det ingen betingelse for at begrænse ansvaret efter kapitel 10, jfr. kapitel 12, at skadevolderen stiller sikkerhed for det fulde begrænsningsbeløb. Udvalget har heller ikke fundet det ønskeligt, at der nu indføres en pligt til at oprette begrænsningsfond, da et sådant krav, specielt hvor der er tale om et beskedent begrænsningsbeløb, vil føles som et unødigt fordyrende bureaukrati, der langt nemmere i en arrestsituation klares gennem en bankgaranti eller anden sikkerhedsstillelse. Lovudkastet indeholder derfor ingen regler om pligt til at oprette begrænsningsfond,

men skadevolderen vil dog have en tilskyndelse til at oprette en sådan fond, hvor kredsen af skadelidte er ukendt, da han i modsat fald vil risikere at komme til at betale mere end begrænsningsbeløbet, da domstolen under en begrænsningssag, hvor begrænsningsfond ikke er oprettet, alene kan tage hensyn til krav, der gøres gældende under sagen.

I lovudkastet er de processuelle regler omkring oprettelse af og fordeling af en begrænsningsfond udskilt som et nyt kapitel 15. Det fastslås her, at en begrænsningsfond alene kan oprettes ved og fordeles af sø- og handelsretten i København. Baggrunden herfor er dels, at sø- og handelsretten med sin særlige ekspertise i behandlingen af såvel søsager som konkursboer må anses for bedst egnet til at behandle de specielle og meget vanskelige problemer, der opstår under fordelingen af begrænsningsfond, dels ønsket om, at der for sager vedrørende begrænsningsfonde opnås en så ensartet praksis som mulig, hvilket i betragtning af det beskedne antal begrænsningssager næppe kunne opnås, hvis fondsoprettelse blev undergivet de almindelige værnetingsregler.

Det er udvalgets opfattelse, at man under fondsmøderne, dvs. de af sø- og handelsretten indkaldte møder med deltagelse af de involverede parter om ansvarsgrundlaget, retten til ansvarsbegrænsning samt om fordelingen af fonden, i høj grad vil kunne støtte sig til de principper, der gælder for behandlingen af konkursboer. Udvalget har dog i modsætning til udvalgene i de øvrige nordiske lande ikke fundet det nødvendigt at foreslå detaljerede processuelle regler, idet det er udvalgets opfattelse, at sø- og handelsretten ved anvendelse af almindeligt gældende retsprincipper vil kunne afvikle fondsmøderne på hensigtsmæssig måde. Reglerne har være drøftet med sø- og handelsretten.

h. Lige så lidt som 1957-konventionen behandler 1976-konventionen spørgsmålet om begrænsningsret for renter og sagsomkostninger. Gældende sølovs § 234 undtager således udtrykkeligt renter og sagsomkostninger fra begrænsningsretten. Også i lovudkastet er disse krav udtrykkeligt undtaget fra begrænsningsretten, jfr. lovudkastets § 236. Baggrunden for ikke at medtage disse krav i begrænsningsfeltet er, at en skadevolder ikke ville have nogen interesse i at undgå tidskræ-